

ქალის ობიექტად ქცევის გზა მარჯან სატრაპის „პერსეპოლისსა“ და ჰალიდ
ჰოსეინის „ათას მოელვარე მზეში“

ავტორი: მარიამ ბაიდაშვილი

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებისა და ხელოვნების ფაკულტეტზე შედარებითი
ლიტერატურათმცოდნეობის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების
მოთხოვნების შესაბამისად*

პროგრამა: უცხო ენათა ფილოლოგია და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: სალომე პატარიძე
,ასისტენტ-პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი
თბილისი, 2022

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სადისერტაციო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

მარიამ ბაიდაშვილი, 26,06,2022

აბსტრაქტი

წინამდებარე ნაშრომის საკვლევითი თემაა ქალის ობიექტად ქცევის გზა მარჯან სატრაპის „პერსეპოლისში“ და ჰალიდ ჰოსეინის „ათას მოელვარე მზეში“. კვლევის მიზანია, დადგინდეს, რა როლი მიუძღვის ირანის რევოლუციას ქალთა დღის წესრიგის გადატრიალებაში და როგორი იყო მათი გზა სუბიექტიდან ობიექტად ქცევამდე; ირანის რევოლუციის წინარე და შემდგომი პერიოდი, რეფორმები, რომლებმაც ქალი ჩაგრულ პოზიციამდე დაიყვანა; იდენტობის სირთულებები გარემო/პირობებისა და ისტორიული კონტექსტის გათვალისწინებით.

შედარებითი ანალიზისთვის შერჩეულია მარჯან სატრაპის „პერსეპოლისი“ და ჰალიდ ჰოსეინის „ათასი მოელვარე მზე“, ორივე ტექსტი აღწერს მოზარდის პერსპექტივიდან დანახულ სამყაროს ომისა და პატრიარქალური რეჟიმის პერიოდში. კვლევის მეთოდოლოგიურ ჩარჩოდ შეირჩა ნიკი კედის „ირანელი ქალები 1979 წლიდან“, სიმონ დე ბოვუარის „მეორე სქესი“ და ერიკ ერიქსონის „იდენტობის კრიზისები“.

კვლევის შედეგად წარმოჩინდა, რომ რომ ჰალიდ ჰოსეინის „ათას მოელვარე მზეში“ *ლაილასა* და პერსეპოლისის *მარჯან სატრაპის* პერსონაჟებს შორის მსგავსება შეინიშნება, ორივე იზრდება პროგრესულად მოაზროვნე ოჯახში, სადაც განათლება მთავარი იარაღია ამ რეჟიმთან ბრძოლაში, განსხვავებით ჰარამი მარიამისგან, რომელსაც სკოლაში შესვლის უფლებასაც არ აძლევდნენ, თუმცა სამივე ქალს აერთიანებთ ერთი რამ, კანონი, რომელიც ქალების შეზღუდვებისთვისაა დაწესებული და თავისუფლებისთვის ბრძოლა; რეჟიმი და ახლად შემუშავებული რეფორმები, რომლებმაც დაიმორჩილა ყველა სოციალური კლასის წარმომადგენელი და თითოეული მათგანი გააერთიანა ერთი მიზნის ქვეშ - ებრძოლათ უფლებებისთვის.

საკვანძო სიტყვები: ირანის რევოლუცია, ქალთა ჩაგვრა, რეჟიმი, უფლებები, ბრძოლა.

Abstract

The paper examines the way of becoming a woman object in Marjan Satrap's "Persepolis" and Khalid Hussein in "A Thousand Splendid Suns". Find out what role the Iranian revolution played in the overthrow of the women's agenda and what the path of women was from subject to object. Before and after the Iranian revolution, reforms, a few women in an oppressed position, and identity difficulties

Marjan Satrap's "Persepolis" and Khalid Hussein's "Thousand Lightning Suns" were selected for the previous analysis, both texts describing the world seen from a child's perspective during the war and the patriarchal war. The paper is based on Nick Kedi's "Iranian since 1979", Simone de Beauvoir's "The Second Sex" and Eric Erickson's "Threats of Identity".

As a result, it has been found that the characters of cars in Khalid Hussein's three glowing suns and the protagonist of Persepolis have a coral starting resemblance, as well as growing up in a well-thought-out house where education houses are fighting this regime, the second haram from Mary who has her own right. The unification of women is one thing, the law that was imposed between people and the struggle for freedom, the regime and the reforms that have now been developed have subjugated all social classes and united them all under one goal - to fight for rights.

Keywords: Iranian revolution, oppression of women, regime, rights, struggle.